

Motion till riksdagen 2009/10:So557

av **Emma Henriksson och Eva Johnsson (kd)**

Generellt förbehållsbelopp

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om de ekonomiska förutsättningarna för personer som beviljats bostadsinsatser i enlighet med lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade.

Motivering

Stora förändringar till det bättre i levnadsvillkoren för personer med funktionsnedsättning och deras anhöriga har gjorts i och med införandet av den så kallade LSS-lagstiftningen. Lagstiftningen ska ”främja jämlikhet i levnadsvillkor och full delaktighet i samhällslivet”. I lagen står även att de berörda ska tillförsäkras goda levnadsvillkor.

Unga vuxna med funktionsnedsättning har genom lagen bland annat kunnat beviljas bostadsinsatser. Möjligheten till ett eget boende innebär en mycket positiv frihet. Samtidigt innebär denna nyvunna möjlighet att flera av de boenden som tillkommit är i nyproduktion. Möjligheten att välja boende är tämligen begränsad eftersom boendet ska vara anpassat för de behov den enskilde har. Hyreskostnaden är därmed ofta ganska hög och inte i någon nämnvärd omfattning påverkansbar för den enskilde.

Detta uppmärksammades bland annat av LSS-kommittén. Deras undersökning visar att kommunernas hantering av hyressättningen och tillförsäkrandet om att funktionsnedsättningen inte ska innebära en försämring av levnadsstandard varierar stort. Ungefär var fjärde kommun som tar ut hyra för sina LSS-bostäder tillämpar ett förbehållsbelopp så att de boende får medel över för sina personliga behov (jfr 19 § LSS). Men till skillnad från förbehållsbeloppen i andra sammanhang och för andra grupper varierar storleken på förbehållsbeloppet mellan kommunerna. I genomsnitt är förbehållsbeloppet 4 280 kr. I 13 procent av kommunerna tillämpas ett förbehållsbelopp på

Fel! Okänt namn på

1 612–3 700 kr, medan 19 procent av kommunerna har ett förbehållsbelopp på 4 346 kr, 24 procent på 4 781–5 636 kronor. 31 procent av kommunerna har inte svarat LSS-kommittén på frågan om förbehållsbeloppets storlek.

Inte heller den nuvarande nivån på bostadstillägget kompenserar för detta. Konsekvensen blir att den ekonomiska situationen för den unga vuxna blir orimlig och i många fall får anhöriga rycka in och betala mellanskillnaden för att personen inte ska gå back varje månad. Flera kommuner hänvisar fortfarande de berörda personerna till socialtjänstens försörjningsstöd trots att de enligt lagstiftningen inte ska behöva vara hänvisade till detta. En sådan lösning innebär att personen riskerar att få leva på existensminimum resten av sitt liv.

Mot bakgrund av ovanstående anser vi att system med generellt förbehållsbelopp liknande vad som gäller inom äldreomsorgen bör införas även för de personer som berörs av ovanstående. Riksdagen bör ge regeringen detta tillkänna.

Stockholm den 5 oktober 2009

Emma Henriksson (kd)

Eva Johnsson (kd)